

Naujoji Tvarka

#188

11 / 2022 (133)

Mano patirtis Nacionalsocialistinis pogrindis Vokietijoje XX a. 7-ajame dešimtmetyje

Gerhard Lauck

I dalis: Pasirengimas vizitui priekyje

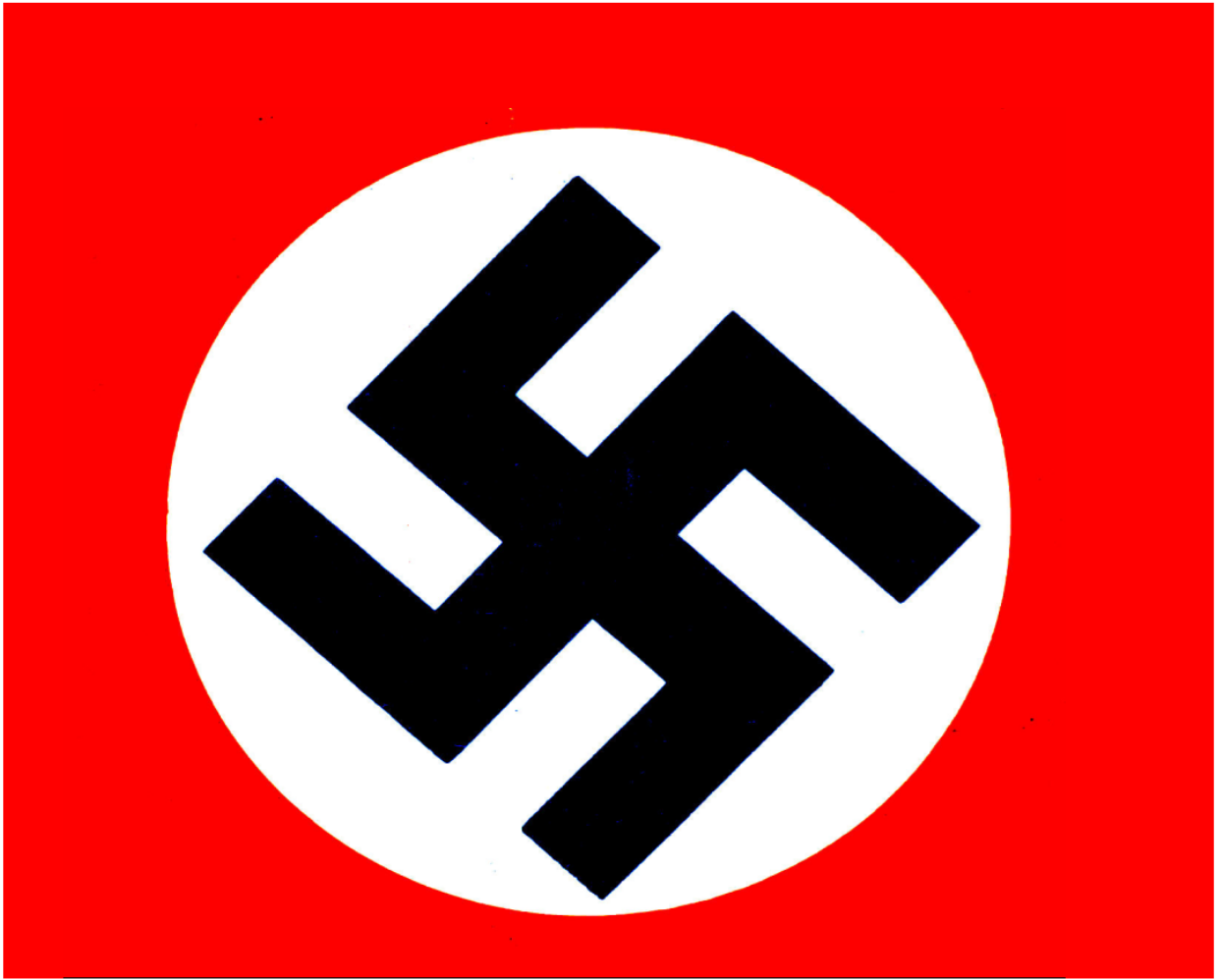
Pirma, niekam nesakykite, kad planuojama kelionė.

Antra, įsiminkite kiekvieną vardą ir adresą. Jus užrašyti per daug pavojinga. Sąrašas gali patekti į priešų rankas. (Telefonų numerių nereikia. Telefonų gali būti klausomasi.)

Trečia, pakuokite lengvą daiktą. Vienas lagaminas drabužiams. Likusiems daiktams - vienas lagaminas. Kelionės metu bagažas gali būti pamestas. (Taip man iš tikrųjų nutiko ne kartą.) Arba sąmoningai pamesti, kad greičiau pabėgtumėte! (Taip *beveik* nutiko ne kartą.)

Kombinezonas su papildomomis kišenėmis. Paskirstykite pinigus keliose kišenėse. Skafandras ir kelnės. Ir diržas su pinigais.

II dalis:

Ausländer

RAUS !

**NSDAP/AO : Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.info**

Pirmasis kontaktas

Skirskite į kitą Europos šalį. Greitai kirskite Vokietijos sieną. Iš anksto nepranešę aplankykite kontaktus. Tiesiog pasibelskite į duris vakare arba savaitgalį. (Didelė tikimybė, kad jie bus namuose.)

Durys atsidaro. Priešais mane sėdinčio žmogaus veidas nustebeš.

"Gerhardai, nežinojau, kad esi Vokietijoje!"

"Taip, tokia ir yra idėja."

Draugo žmona ruošia maistą.

Tapome gerais draugais. Tai apima ir jo šeimą. Ir jo augintinius.

Sukuriame paprastą kodą. Tik mums dviems. Niekam kitam. Todėl apsiribojame tik keliomis pagrindinėmis sąvokomis. Pavyzdžiui, kodų pavadinimai ir galimos susitikimo vietos. Nes man teks prisiminti *daugybę skirtingų kodų*. (Šiam tikslui labai praverčia privatūs anekdotai.)

Kalbamės iki ankstyvo kito ryto. Miegame tik kelias valandas. Tada bendražygis išvyksta į darbą. O aš išvykstu į kitą susitikimą.

Pirmosios kelios dienos būna ypač intensyvios. Noriu kuo daugiau nuveikti. Kol politinė policija nesužinojo, kad esu šalyje.

Praeina savaitės ar net mėnesiai. Tada išvykstu iš Vokietijos.

Nebent gausiu kvietimą, kurio tiesiog negalėsiu atsisakyti. Ir apsigyvensiu prabangiame viešbutyje. Kaip valstybės svečias.

III dalis: Pirmasis apsilankymas tėvynėje

1972 m. rugsėjis.

Esu Niujorko oro uoste. Staiga pasigirsta pranešimas: Žuvo Izraelio olimpinė komanda! (Žinoma, man gaila palestiniečių.)

Kitą dieną pirmą kartą atvykstu į Europą. Traukinių stotyje išgirstu, kaip kažkas šaukia mano vardą. Atsisuku ir pamatau patrauklią jauną studentę, kurią pažinojau koledže. (Ne bibline prasme.)

Pirmasis bendražygis, kurį sutinku Vokietijoje per savo pirmąją kelionę, yra senas SA vyras. Jis pabėgo iš komunistų zonos, kai išgirdo, kad komunistai atvyksta jo suimti *trečią kartą*.

Pirmąjį vakarą einame pasivaikščioti kaimo keliu. Aš pasilenkiu. Pasiimu sau ją protėvių gimtinės žemės. Ir pabučiuoju ją.

Tiesa, jis nėra skanus. Nesvarbu. Tai simbolinis gestas. Nuoširdus.

Grįždamas į namus jis rodo į griovį. Turime vengti tos vietovės. Laukiniai šernai!

Jo senovinė sodyba kukli. Lauko namas. Vienintelis šildymas - virtuvės krosnis.

Kai susėdame prie pirmojo stalo, jis išdidžiai rodo į svastikas ant lėkščių ir sidabrinių indų. Trečiojo reicho originalai!

Vėliau jis man padovanoja originalią, rankomis pasiūtą SA apyrankę. Ji tampa vienu brangiausių mano daiktų. Kartu su mūsų šeimos Biblija. Ir originaliu vokišku MEIN KAMPF, kurį man padovanojo amerikietis bendražygis. (Jis ją įsigijo Niujorke, naudotų knygų parduotuvėje, už 10 dolerių).

Per kelias ateinančias savaites aplankau po visą Vokietiją išsibarsčiusius bendražygius.

Kai sužinome, kad bendražygis suimtas, dar kartą išsiruošiū į didelę kelionę, kad informuočiau bendražygius. (Mes nepasitikime telefonais.) Šios kelionės metu nerimauju, kad galiu būti suimtas. Tačiau taip neatsitinka. Atlieku šią užduotį ir saugiai grįžtu į JAV.

IV dalis: Mano patirtis

Pasibeldžiu į buto duris. Jas atidaro tamsiaplaukis vyras. Jis šypsosi. Uždeda rankas man ant pečių. Ir pabučiuoja mano čekį.

"Gerai, kad žinau, jog esi prancūzas. Kitaip būčiau trenkusi tau į nosį!"

Abu juokiamės.

Tada susipažįstu su jo žmona. (Vėliau katė iš mano lagamino pavagia porą kojinių. Per kitą mano apsilankymą ji gražinama.)

Šis prancūzų Waffen-SS divizijos "Charlemagne" veteranas kovėsi Berlyno mūšyje. Jis turi daug įdomių istorijų!

Po karo įstojo į Prancūzijos užsienio legioną. Kariavo Alžyre. Prisijungė prie OAS sukilimo. Pabėgo į Vokietiją.

Suskamba telefonas. Jis atsiliepia. Trumpas pokalbis.

Jis paaiškina: "Tai buvo bendražygis. Atvažiuoja policija. Turime laiko pabaigti šią taurę vyno. Bet paskui turime išeiti."

Mes tai darome. Tada einame į netoliese esančią užėigą. Ji priklauso kitam bendražygiui. Praleidžiame ten kelias valandas. Mūsų pokalbis šokiruoja kitą svečią.

Tačiau niekas nekviečia policijos.

Kitą kartą jis paduoda man nedidelį lapelį. Ant jo yra keletas neįprastų simbolių. Jis liepia man jį pasilikti. Tačiau nepaaiškina jo reikšmės. O aš neklausiu.

Didelė garbė! Esu pakviestas į legendinio "Stuka" aso pulkininko Hanso Ulricho Rudelio namus. (Praėjus pusei amžiaus vis dar prisimenu adresą.)

Rudelis atliko daugiau kaip 2 000 kovinių skrydžių. Sunaikino 500-600 tankų. Nuskandino karo laivą ir kreiserį. Buvo labiausiai apdovanotas Antrojo pasaulinio karo vokiečių karys. (Hitleris tik jam vienam sukūrė specialų medalį.)

Rudelis ir po karo liko ištikimas nacionalsocialistas.

Kai įeinu į jo namus, matau jo medalius vitrinoje ant sienos.

Jo mažasis sūnus nori pasivažinėti ant kiaulės nugaros. Aš mielai jam ją suteikiu.

Šis Tarzano gerbėjas nusineša mano rašiklį ir paslepia jį žiurkėno narvelyje. Bet jo mama jį randa ir gražina man.

Mums su Rudeliu einant kalnų taku, jis paklausia, ar nebijau aukščio. Šis klausimas mane suglumina. Tada pažvelgiu į šoną. Ir matau stačią uolą iškart už krūmų!

Jis sako, kad kartais norėtų turėti įstrižas akis. Nes japonai labiau gerbia savo karius.

Mes su Rudeliu sutinkame, kad Hitleris buvo pernelyg humaniškas. Jis komentuoja: "Kitaip mes būtume laimėję karą".

Grįžę į jo namus geriamo arbatą su jo žmona ir uošve. Visi ištikimi nacionalsocialistai!

Otto Riehsas paduoda man žurnalo DER LANDSER egzempliorių. Šiame numeryje aprašoma, kaip jis tapo vienu iš nedaugelio eilinių, apdovanotų Riterio kryžiumi prie Geležinio kryžiaus.

Vieni. Sužeistas. Vadovauja apgadintam prieštankiniam ginklui. Jis sunaikino dešimt rusų tankų.

Dabar jis dirba taksi vairuotoju. Turi naminį augintinį boa. Aktyviai dalyvauja nacionalsocialistų judėjime.

Trumpą kalbą sakau susitikime, kuriame dalyvauja kelių Europos šalių nacionalsocialistai.

Atsitiktinai po to didelėje alaus salėje sutinku kitus dalyvius. Vienas iš jų tarnauja pokario Vokietijos Liuftvafėje. (Per ateinančius kelerius metus jis siunčia mums auką kiekvieną kartą, kai jo dalinys treniruojasi JAV.)

Keli iš mūsų, tarp jų ir ispanai, pėsčiomis einame į Feldherrnhalle. Stovime tiksliai toje vietoje, kur kadaise stovėjo atminimo lenta 1923 m. lapkričio 9 d. kankiniams. Pakeliame rankas Hitlerio saljutui. Ir giedame Horst Wessel Lied.

Pro šalį einantys žmonės šypsosi.

Trys draugai nori padainuoti dainą. Bet kiekvienas žino skirtingą tekstą. Senasis šturmanas žino nacionalsocialistinių tekstą. Iš komunistų zonos pabėgęs bendražygis žino Volksarmee tekstą. Aš žinau Bundesvero tekstą. (Įsiminiau tekstą, užrašytą ant plokštelių viršelio nugarėlės).

Mes su draugu sėdime prie jo virtuvės stalo. Pasigirsta durų skambutis. Jis nueina prie durų ir grįžta su draugu. Mes visi trys susėdame prie stalo. Mano bendražygis mus pristato.

"Gerhardai, tai mano draugas X. Jis yra policijos viršininkas."

"X, tai Gerhardas Lauckas. Jis yra NSDAP/AO vadovas."

Esu nustebęs ir sukrėstas. "X" taip pat nustebęs.

"X" pašoka aukštyn.

Ir paspaudžia man ranką!

Pramogos su svastika

Nacionalsozialistinis aktyvumas turi ir šviesių akimirkų! Štai ištrauka iš Gerharo Laucko knygelės "Linksmybės su svastika".

Buvau Sent Luise, kur lankiau vietinius bendražygius. Eidamas gatve mano bendražygis atkreipė dėmesį į laikraščių kioską, kuriam vadovavo "senas žydas komunistas".

Žinoma, priėjęs arčiau pamačiau atvirai iškabintą komunistų partijos laikraštį. Paklausiau jo: "Ar tu esi komunistas?" Jis atsakė: "Aš esu antifašistas".

"Na, matau, kad pardavinėjate *komunistų* laikraštį. Ar parduodate ir *nacionalsozialistų* laikraštį?" (Žinoma, nepardavė.)

Pažvelgiau jam į akis, nusišypsojau ir pasakiau: "Iki pasimatymo prie krosnies!"

Kai su draugu apsisukome ir juokdamiesi nuėjome, dar kurį laiką buvo girdėti jo "antifašistiniai" šūksniai.

* * * * *

Pasigirdo beldimas į duris. Atidaręs jas radau du vyrus su treningais. Jie prisistatė FTB agentais ir parodė savo ženklelius. Na, jau kurį laiką tikėjausi FTB vizito... bet ne šį rytą.

Kai jie ėmė klausinėti apie vieną bendražygi, aš paprasčiausiai pasakiau: "I kann kein Englisch." ("Aš nekalbu angliškai.")

Tačiau tai nepadėjo. Vienas iš jų atsakė: "Das macht nichts aus. Ich kann Deutsch." ("Nesvarbu. Aš galiu kalbėti vokiškai.")

Tolesnio pokalbio metu aš tarsi leidau suprasti, kad mano vardas yra "Otto Schmierkäse", ir maniau, kad tas žmogus dirba "Franz Eher Verlag" [vokiečių "*Mein Kampf*" leidėjas]. Suprantama, nežinojau žmogaus, kurio jie ieškojo, adreso.

Kai tik jie išėjo, apsivilkau paltą ir nuėjau prie artimiausio taksofono. Jie atsitiktinai važiavo aplink kvartalą ir pamatė mane einantį. Niekas nemojavo ranka.

Dabar apie blogiausią dalį. Dvi gražios jaunos merginos, einančios tuo pačiu šaligatviu, nusišypsojo man. Mano pulsas padažnėjo nuo minties, kad su jomis susipažinsiu. Deja, jaučiausi įpareigotas kuo greičiau nueiti iki taksofono (už kelių kvartalų). Taigi merginos pasišalino. Velnias!

Kai grįžau, kaimynų berniukas nusišypsojo, pakėlė ranką į viršų ir pasveikino mane garsiu *Heil Hitler!*

Dieve, įdomu, kaip *jis* tai sužinojo?

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFRÜHRUNGSLEITUNG

Der Kampf geht weiter !

Seit dem Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung wieder als je zuvor in der Hochperiode. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Mehrere von Massenmord, Verfolgung, Vertreibung und Verdrängung haben nicht aufgehört, den Kern der gesamten Welt umgeben hat gefühnen Führer Adolf Hitler zu entwickeln.

Alle Nationalsozialisten sind vorwiegend arische Völker und Kameraden werden nicht als Schurken im Kampf um die Erlösung unserer weißen Völker. Die Bewegung ist eine soziale geworden, aber die Größe des hochgeschätzten Volkstums ist heute auch viel größer als in der Vergangenheit.

Ein unvermeidliches Ereignis ist also dabei, das Volkstum – gegen alle weißen Völker () – zu belegen. Seine Mittel sind Erziehung, Überführung und Kameradenwesen.

Ob "legal" oder "illegal", ob in "Wahlkampf" oder in "Brennweite", ob mit Propagandaarbeit, bewaffnet oder auf einem Schlachtfeld anderer Art. Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gottard Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS naujienų biuletėnis
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Priekinė ataskaita
Interviu su Molly

Trečioji dalis

NSK: Dabartiniai jėgų projektai aktyviausiai susiję su filosofija ir menu.

Aptardinkite savo požiūrį į tokių temų govėkj politikas.

Molly: Daugiasia demesio skiria Adolfui Hitleriui ir "Zemogius armija" (www.mourningtheancient.com/truth.htm). Dabar jau turia 21 puslapį, o dar tiek daug turia padaryti. Antrojo pasaulinio karo studijos yra absoliutus informacijos laukas. Ieškai informacijos apie vieny, dabėk, o rami dar du dabėkas, kuriose reikia ištirti. Jautėsi tarsi archeologas, atkasėjantis palaidotą praeitį. Present, kurios Jie nemoręj tikėti j dienos švęg. Uė informacijos ir nuotrakų antpėjėj vėl galime padėkoti internetui. Metams begant it įvairų žemes kampejėj j paviršiu sklėtin retų daiktų. Dažnai atrodo, kad tai

the **NEW ORDER**

Number 179 (197) Printed 1973 April 26, 2017 (12)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware contemporaries and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are mass White immigration, culture dilution, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottard Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

**NSDAP/AO yra didžiausias pasaulyje
Nacionalsocialistinės propagandos tiekėjas!**

Spausdinti ir internetiniai periodiniai leidiniai daugeliu kalbų

Šimtai knygų daugeliu kalbų

Šimtai svetainių daugeliu kalbų

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info